

*Outline speech Leendert Bikker,
voorzitter Economic Development Board Rotterdam
bij gelegenheid van Havendiner Ernst & Young
Rotterdam, 29 september 2011*

Het is 2030. Het derde decennium van de 21ste eeuw zit erop. Het leek wel een kopie van het tweede decennium. De wereld lijkt terecht gekomen in een donkere tunnel met maar weinig uitzicht. China is nog steeds de fabriek van de wereld, maar is te zwak om zich te ontwikkelen tot economische supermacht. Het land wordt geteisterd door structurele water- en voedselschaarste en is daarbij eveneens het slachtoffer geworden van een zeer ernstige pandemie. De ecologische beslommeringen van China trekken een zware wissel op de ontwikkeling van haar economie. Groeicijfers vallen tegen en een recordaantal bedrijven gaat failliet. De bancaire sector raakt zwaar gehavend en de centraal geleide regering van China ziet weinig andere opties dan haar toevlucht te nemen tot protectionisme. Er worden strategische voorraden aangelegd met fossiele brandstoffen en zeldzame metalen en door middel van exportsubsidies en valutabeleid wordt goedkope export meer dan ooit bevorderd. De beslommeringen van China vertalen zich in een verstoring van de vrije wereldhandel en hebben een sterk negatief effect op de economische groei in de gevestigde economieën. De mondiale economie ontwikkelt zich de laatste decennia zeer beperkt en landen proberen hun eigen economieën te beschermen. Het vertrouwen is over de hele linie laag. Er is weinig kapitaal beschikbaar om economieën te moderniseren en de afhankelijkheid van olie blijft substantieel.

-Westerse overheden proberen al jaren-

Westerse overheden proberen al jaren met stimuleringsprogramma's hun economieën vooruit te trekken, maar de consument is angstig en spaarzaam.

In plaats van een stimulans voor de economie, leggen de -uit de hand gelopen- overheidsfinanciën van veel landen juist druk op de politieke en economische stabiliteit. Binnen de Europese Unie is een aantal lidstaten uit de Eurozone getreden door aanhoudende economische malaise en begrotingstekorten. In Nederland moddert de economie door. Ondanks de interesttarieven van onder de 0,5%, is de economische groei het laatste decennium nooit hoger geweest dan 1%. De Nederlandse overheid ziet lijdzaam toe en richt zich vooral op het verdelen van de resterende welvaart, dan op het creëren van nieuwe groeimarkten. De sterke vergrijzing trekt in Nederland een zware wissel op het welvaartsniveau. De Rijksuitgaven aan zorg zijn geëxpandeerd en de overheid ziet zich genoodzaakt op andere vlakken te bezuinigen en belastingen te verhogen.

Rotterdam is bijzonder hard getroffen door een sterke daling van overslag in de haven. Hoewel China nog steeds goedkope producten exporteert is de totale goederenstroom in de wereld sterk afgenomen. Met het 'leeglopen' van de haven, neemt de sociale problematiek in de stad sterk toe. Het Nationale Programma Kwaliteitssprong Zuid dat in september 2011 door minister Donner en Burgemeester Aboutaleb werd gepresenteerd is jammerlijk mislukt. Er is sprake van hoge werkloosheid en door gebrek aan capaciteit kan niet langer aan iedereen zorg worden gegarandeerd. Overheden en bestuurders zijn het er over eens dat dit niet langer zo door kan gaan, maar conventionele interventies in de economie halen weinig uit.

-Dames en heren,-

Dames en heren,

Het is mij een eer en genoegen om vanavond het woord tot u te richten tijdens deze Tiende Havenavond van Ernst & Young. De Toekomst: Hoe Verder? Was de vraag op de uitnodiging.

Ik las u een mogelijk antwoord op de vraag voor, althans een fragment uit één van de scenario's, die de Economic Development Board Rotterdam heeft opgesteld in het kader van Rethinking Rotterdam. Het beeld dat ik u schetste is wrang, maar wel levensecht. Dat is namelijk een kenmerk van goede scenario's. Ze kunnen extreem zijn, ze kunnen ongewenst zijn, maar *bottom line* zijn het realistische en goed denkbare toekomstbeelden. Hoe vervelend ook, maar waar we rekening mee moeten houden bij het uitstippelen van beleid. Het goede nieuws is, dat ik slechts één fragment en ook nog uit één van de minst wenselijke scenario's heb geciteerd, namelijk het scenario *Metropolitan Misery*. Tegenover dit scenario staan een aantal scenario's die even zo reëel zijn, maar een veel positievere doorkijk bieden naar de toekomst. Dat geeft ons echt trek in de toekomst. Ik kom daar straks op terug.

Ik heb met plezier naar de bijdragen van Hans Smits en Jan Peter Balkenende geluisterd en ik vroeg mij aanvankelijk ook af wat ik -en u misschien ook wel- daar nog aan toe zou kunnen voegen. Welnu, mijn *take away* is dat het hebben van een lange termijn visie op de economische en maatschappelijke ontwikkeling van de stad van essentieel belang is om ons als Rotterdam andermaal te kwalificeren voor de volgende eeuw. Welnu, dat is wat wij als EDBR tot onze hoofdtaak rekenen. Wij zijn er niet voor de aardigheid of omdat het thuis niet gezellig is, maar het gaat ons om een sterk en strijdvaardig Rotterdam.

Wat is de EDBR?

Laat ik u een korte introductie geven van de Economic Development Board Rotterdam. Wij zijn in 2004 door het College van B&W van Rotterdam ingesteld met als doel kennis en krachten te bundelen van het bedrijfsleven, kennisinstellingen en culturele instellingen om de Rotterdamse economie te versterken.

-De EDBR fungeert als een bruggenbouwer-

De EDBR fungeert als een bruggenbouwer tussen alle belangrijke partijen in de haven en stad. De EDBR heeft dertig leden die overheden, bedrijfsleven en instellingen bij elkaar brengen en actie onderneemt om de kwaliteit van economisch beleid te vergroten en de uitvoering te versnellen. Belangrijk onderdeel van de EDBR is de International Advisory Board Rotterdam (IAB), de internationale evenknie. De IAB bestaat uit circa vijftien mensen uit het internationale bedrijfsleven, overheden en kennisinstellingen, maar ook mannen als Hans Smits en Alexander Rinnooy Kan. Samen adviseren wij het gemeentebestuur over de kansen voor de Rotterdamse economie, maar ook houden wij spiegels voor, raden wij zaken af, maar bovenal proberen wij met onze kennis, creativiteit en onze netwerken de goede initiatieven van de wal af te roeien. Gewoon, door vraagstukken goed te analyseren, met oorspronkelijke ideeën te komen en ons te committeren aan de implementatie. Jan Schaeffer zei het al: in geluk kun je niet wonen. En wij met hem: van vrijblijvende adviezen gaat de schoorsteen in Rotterdam niet roken. Zeker niet nu we aan de vooravond staan van grote veranderingen.

Terug naar onze scenario's

De vier scenario's die wij hebben gepubliceerd onder de titel *Rethinking Rotterdam* gebruiken wij als basis voor de te publiceren economische visie voor de stad. Een visie is natuurlijk van groot belang, maar *make or break* is het vasthoudend uitvoeren van beleid pas echt cruciaal. Voordat we zijn gestart hebben we eerst geanalyseerd wat er voor nodig is om een visie echt te kunnen realiseren. We hebben toen gemerkt dat we in Rotterdam erg sterk zijn in het maken van plannen en het schrijven van beleidsdocumenten maar dat het ernstig schort in de uitvoering. We krijgen het prima op papier, maar het juist van het papier af krijgen vinden we maar ingewikkeld. Sterker nog, als er eenmaal beleid is geproduceerd, kijkt bijna niemand er meer naar om en is er zelden een duidelijk plan voor de uitvoering en de borging. Daarnaast constateerden we dat de verschillende plannen erg los van elkaar stonden. Er ontbrak een overkoepelend doel of kader.

-We concludeerden dat we, bij het nadenken-

We concludeerden dat we, bij het nadenken over een nieuwe visie, uit de sfeer van symptoombestrijding moesten breken en ècht een verfrissend en sturend lange termijn perspectief moesten bieden aan alle betrokkenen in de stad. De spelregels voor het opstellen van de nieuwe economische visie bestonden daarom uit het fundamenteel kijken naar de toekomst van de stad en het waarborgen van een adequate implementatie van onze ideeën. Niet alleen naar de haven, niet alleen naar de stad, maar naar beiden. Met elkaar en zonder elkaar. We zien vandaag de dag dat de stad nog steeds niet zonder de haven kan, maar de haven al lang zonder de stad. Sterker nog, als er nu een schip afmeert aan de Wilhelminapier moet de kapitein op z'n knieën om op zijn hoorn te mogen blazen omdat de inwoners van de stad klagen over geluidoverlast. Hoe veel gekker wil je het krijgen? Het is de wijnbar vragen cola te schenken omdat je principieel tegen alcohol bent en de warme bakker vragen zijn brood ergens anders te bakken dan bij de winkel omdat jij allergisch bent voor de lucht van verse broodkruimels. Wie houdt wie hier voor de gek?

Scenarioplanning

Maar terug naar onze keuze voor scenarioplanning. Dit is vooral een krachtig instrument in situaties waarin bestuurders worden geconfronteerd met een turbulente externe omgeving. In deze situatie volstaat het niet langer om te denken vanuit historische uitgangspunten, maar is het van belang rekening te houden met verandering. Hoewel de afgelopen decennia relatief stabiel zijn geweest, is het voor mij een gegeven dat de komende decennia gekenmerkt zullen worden door sprongveranderingen en fundamentele onzekerheden. We verkeren momenteel in een ernstige financiële crisis en ook wij zullen de komende decennia onze schuldenlast moeten afbouwen. Ook Nederland gebruikt de *credit card* als *crack* en ook wij hebben de *upgrade* van dit kredietinstrument, de *subprime* hypotheek waar nauwelijks of geen eigen geld voor nodig was gebruikt. Niet alleen de consument, maar ook de *corporates* weten inmiddels wat het is om *crack* verslaafd te zijn. Eigenlijk zijn we verzeild geraakt in een structurele vertrouwenscrisis en daar is ook alle aanleiding voor. Voorspellingen omtrent economische groei in Europa zijn daarom met zeer veel onzekerheden omgeven.

-We zijn in toenemende mate afhankelijk-

We zijn in toenemende mate afhankelijk van opkomende economieën, maar ook over hun economische ontwikkeling is veel onzekerheid. Politiek is er momenteel al veel sprake van verdeeldheid tussen landen en binnen landen en ook hier stijgt de kans van onvoorspelbaar gedrag. Niets is voor het ontwikkelen van beleid vervelender dan onzekerheid en onvoorspelbaarheid.

Daarom is scenarioplanning zo krachtig, omdat het onzekerheden als deze juist als uitgangspunt neemt. Scenario's zijn geen *voorspellingen*, maar *voorstellingen*. Het zijn verhalen over hoe de toekomst eruit kan zien. Scenario's verbeelden mogelijke gevolgen van huidige onzekerheden en leveren daarmee een belangrijke bijdrage aan het inzichtelijk maken van de complexe realiteit. Als basis voor onze economische visie hebben wij een scenarioset opgesteld om de impact van de veranderende wereld op het economisch profiel van Rotterdam te duiden.

De basis van de scenario's die zijn opgesteld ligt in een tweetal kernonzekerheden voor de stad. De eerste kernonzekerheid is de mate waarin de huidige opkomende economieën de komende twintig jaar zullen groeien. Zullen landen als China, India, Rusland en Brazilië de komende jaren met dubbele cijfers blijven groeien en zich daarmee ontwikkelen tot de grootste economieën ter wereld of zal hun groei veel gematigder zijn? De tweede kernonzekerheid is de mate waarin Rotterdam de komende decennia een omslag zal maken naar een *biobased economy*. Zal Rotterdam een omslag maken van olie als dominante grondstof voor haar economie naar biomassa of komt deze omslag niet van de grond? Op basis van de extreme variatie in deze kernonzekerheden hebben wij vier scenario's voor de toekomst van onze stad opgesteld.

Het scenario waar ik u in de inleiding uit voorlas, is het *Metropolitan Misery*-scenario. Dit scenario beschrijft een toekomst waarin de groei in de opkomende economieën klein is en Rotterdam nog steeds afhankelijk is van olie als belangrijkste grondstof. Het *Metropolitan Misery* is een zeer somber stemmend en nauwelijks te verkiezen scenario.

-Tegengesteld aan dit scenario hebben wij het-

Tegengesteld aan dit scenario hebben wij het *Powerful Port*-scenario ontwikkeld. In dit scenario ontwikkelen opkomende markten zich sterk, floreert de haven maar weet Rotterdam niet zijn *fair share* te bemachtigen in de *biobased economy*. Niet verkeerd dus, maar ook niet echt lekker. Het *Valley of Vitality*-scenario biedt een heel ander perspectief. Het vertelt het inspirerende verhaal van een transitie naar een *biobased economy* die in Rotterdam wordt gemaakt, in zeer uitdagende economische omstandigheden. Dit willen we allemaal wel, maar gaat alleen niet vanzelf. Tenslotte het *Dynamic Delta*-scenario, deze gaat in op de situatie waarin er sprake is van een volledig vrije wereldhandel. Alleen de Rotterdamse bedrijven die een mondiaal concurrentievoordeel bezitten hebben in dit scenario succes. Zeer uitdagend, maar zullen wij ons hiervoor weten te kwalificeren?

Van scenario's naar beleid

De scenario's die wij hebben opgesteld zijn meeslepende verhalen geworden die allen denkbaar zijn. Ik kan u aanbevelen de scenario's te lezen en te gebruiken. Ze vormen het decor van onze economische visie en bieden de bouwstenen om tot verandering te komen. Sommige scenario's illustreren nieuwe economische kansen en de gevolgen voor de stad als deze worden verzilverd. Andere scenario's bieden vooral een inkijkje in bedreigingen die op de stad afkomen.

Hoewel alle scenario's kunnen optreden, zijn we bij het formuleren van een economische visie gestart bij een uitspraak over de wenselijkheid van de scenario's. De scenario's *Valley of Vitality* en *Dynamic Delta* bieden de meeste inspiratie. *Valley of Vitality* inspireert doordat het illustreert dat Rotterdam ook in geopolitiek instabiele en economisch slechte tijden een belangrijke impuls kan geven aan haar economie, door gericht te investeren in innovatieve toepassing van biomassa en reststromen, volmondig te kiezen voor de *biobased economy*. Samenwerking en politieke moed is hierbij echter cruciaal. Het energie-internet van Jeremy Rifkin doet hier de geest scherpen en talloze *creative new business ideas* ontwikkelen. *Dynamic Delta* biedt perspectief omdat het laat zien dat Rotterdam ook in een scenario van maximale vrijhandel en internationale concurrentie een aantal sectoren herbergt waarin het concurreert met de wereldtop. Rotterdam zal deze sectoren te allen tijden moeten koesteren.

-In onze economische visie komt beleid-

In onze economische visie komt beleid naar voren waarmee we ons wapenen tegen zware en onwenselijke scenario's en beleid waarmee we profiteren van de kansen die de opgewekte scenario's ons bieden. Zonder in te gaan op alle verschillende voorstellen, wil ik een aantal hoofdpunten noemen.

De EDBR is van mening dat de hoogste prioriteit moet worden toegekend aan het maken van een keuze voor aangescherpte prioriteitsclusters. In de prioriteitsclusters *Maritime & Logistics*, *Energy & Process Industry* en *Healthcare & Leisure* kan Rotterdam ook in een pessimistisch scenario als *Metropolitan Misery* internationaal het verschil maken. De clusters zijn gebaseerd op natuurlijke concurrentievoordelen, kennen een relatief hoge mate van economische toegevoegde waarde en bieden bovendien veel werkgelegenheid. Door gerichte en aanhoudende investeringen kan Rotterdam een blijvend concurrentievoordeel opbouwen in de genoemde sectoren. Een keuze voor nieuwe prioriteitsclusters betekent dat alle (economische) beleidsinspanningen moeten worden getoetst op hun relevantie voor de ontwikkeling van de nieuwe economische clusters. Innovatie en ondernemerschap moet met name in deze sectoren worden gestimuleerd en er dient gerichte acquisitie plaats te vinden van relevante bedrijven.

Een tweede onderlegger van de economische visie ligt volgens de EDBR in een sterke inzet op regionale samenwerking. In ieder beschreven scenario is het voor de economische ontwikkeling van Rotterdam van groot belang om zich te verenigen in een grotere *Functional City Region* en de schaal van haar economische activiteiten te vergroten. Verschillende studies tonen aan dat de omvang van steden de komende decennia zal toenemen aangezien dit noodzakelijk is voor een gezonde en concurrerende economie. Steden worden het middelpunt van innovatie, kennisontwikkeling en handel. Rotterdam dient zich te ontwikkelen tot een grote gespecialiseerde stadsregio met een focus op de economische prioriteitsclusters. De meest logische stadsregio strekt van de zuidflank waarin Rotterdam zich verbindt met Den Haag, Delft en Dordrecht tot en met de agglomeratie rondom Antwerpen. Deze regio vertegenwoordigt een substantieel aandeel van het nationale BBP, maar is compact genoeg om tot heldere economische afstemming te komen.

-Een derde punt dat ik wil noemen, is het versterken-

Een derde punt dat ik wil noemen, is het versterken van de innovatieve inspanningen in de stadsregio. Met op de achtergrond het *worst case* scenario *Metropolitan Misery* is het bijzonder relevant om de komende jaren stevig in te zetten op het stimuleren van innovatie. De gemeente, de kennisinstellingen en het bedrijfsleven moeten volop bijdragen aan het verstevigen en versnellen van de twee Delta-initiatieven; Clean Tech Delta en de Medical Delta. Deze initiatieven bevinden zich namelijk volledig in lijn met de economische kernclusters van Rotterdam. Een belangrijke manier om beide innovatie-initiatieven te verstevigen is het uitbreiden van hun doelgroep naar gemeenten, kennisinstellingen en het bedrijfsleven in de geambieerde stadsregio. Een belangrijke manier om de bestaande initiatieven te versnellen, is het bieden van meer structuur in termen van het formuleren van duidelijke doelstellingen en het opstellen van een helder uitvoeringsplan inclusief eigenaren en *milestones*.

Dames en heren,

Het is andermaal 2030. De afgelopen twee decennia waren in de wereld een chaos. Terugkijkend luidde de “val” van China en de daarop volgende golf van protectionisme een periode van sterke verandering in. Amerika raakte in 2016 opnieuw in een ernstige en aanhoudende recessie en nam China in haar kielzog mee. De overgebleven gevestigde economieën waren te zwak om deze nieuwe crisis op te vangen.

De enorme groei van de wereldbevolking en de onderlinge sterke afhankelijkheid van alle moderne economieën hebben voor een economisch domino-effect gezorgd dat zijn weerga niet kent. Er is nu sprake van protectionisme, aanwakkerend nationalisme, afbrokkelende multilaterale overeenkomsten, afnemende solidariteit en een poging van veel landen om (opnieuw) zelfvoorzienend te worden.

De dames en heren die in Rotterdam het verschil konden maken, realiseerden zich op een avond in september 2011, aan boord van een voor tweehonderdmiljoen van asbest ontdaan *flagship* uit vervlogen tijden, dat er gekozen en gehandeld moest worden. En dat deden ze ook.

-Je kon immers niet roepen dat je een *world port*, *world city* was-

Je kon immers niet roepen dat je een *world port*, *world city* was, maar accepteren dat er grenzen gesloten werden, talent niet meer welkom was en allerlei barrières in stand gehouden werden om dit land en deze stad fysiek en bestuurlijk goed te bereiken. Terwijl het toenmalig kabinet Rutte deed alsof het leiding over Andorra had in plaats van de zestiende economie ter wereld, sloegen de Rotterdammers de hand aan de ploeg omdat ze zich realiseerden dat het kunstmatig in leven houden van de status quo van al of niet bestaande pensioenakkoorden en voor de eeuwigheid in beton gegoten opvattingen over het niet willen en mogen flexibiliseren van de arbeidsmarkt, dat op die manier het herstel van oude glorie er niet meer in zat. Wat die avond helder werd, was dat de wereld een overtuigende en nieuwe economische visie nodig had en een praktisch plan van aanpak om die visie handen en voeten te geven. Alleen dan zouden we weer mensen aan het werk krijgen, konden we de klimaatverandering binnen de perken houden en hoefden we de beschaving niet in beheer geven aan curatoren van bedenkelijk politiek allooi. Er ging een zindering over het *upperdeck* omdat het inzicht post vatte dat Rotterdam andermaal hét knooppunt zou kunnen zijn van een grote economische transitie, immers omdat we er toen als eerste bij waren om nieuwe communicatietechnologieën te combineren met nieuwe energievormen. Dat hadden we honderdvijftig jaar daarvoor ook door, en nu sloegen we andermaal de handen ineen omdat we er echt in geloofden.

De nieuwe communicatiemethoden bleken het middel voor de organisatie en het bestuur van de complexere beschavingen die door nieuwe energiebronnen mogelijk werden. Door de nieuwe infrastructuur speelde de tijd geen rol meer en werd de ruimte kleiner, zodat mensen en markten in een steeds grotere verscheidenheid van economische relaties met elkaar werden verbonden. Toen die systemen eenmaal functioneerden groeide de economische activiteit in de Rijn/Schelde-delta van Rotterdam en Antwerpen harder dan waar dan ook in Europa. Dat kon omdat de infrastructuur net op tijd op orde bleek te zijn.

-De Tweede Maasvlakte had geen jaar later-

De Tweede Maasvlakte had geen jaar later opgeleverd moeten worden en de extra investeringen in tunnels, wegen en spoorlijnen mogen achteraf visionair genoemd worden. Maar infrastructuur was geen statisch geheel van bouwstenen dat in de vorige eeuw een rotsvaste basis was van economische activiteit. In de afgelopen twintig jaar bleek infrastructuur een dynamische relatie te zijn tussen communicatietechnologieën en energiebronnen die de levende economie van nu scheppen. Communicatie werd het centrale zenuwstelsel dat het economische organisme controleert, coördineert en bestuurt, en de energie het bloed dat door het politieke lichaam stroomt en voor de voeding zorgt die nodig is om de gaven van de natuur om te zetten in goederen en diensten en te zorgen voor een vitaal groeiend economisch leven in de maatschappij.

Gedwongen door de situatie van de totale inertie die er heerste in 2011 wist u de politiek en het bedrijfsleven achter uw inzichten van vanavond te krijgen. De wetenschap, het bedrijfsleven en de politiek gingen weer samen werken zoals Rotterdam dat ook deed tijdens de wederopbouw. Innovatie werd gestimuleerd en ondersteund en successen werden vooral behaald door de openheid en diepgaande samenwerking van de verschillende partijen.

De wereldeconomie groeide maar matig, maar door de nieuwe innovatieve koers bleef onze regionale economie zich ontwikkelen. Er kwam een nieuw soort bestuurlijk pragmatisme aan het licht die een bundeling van krachten in onze regio tot stand bracht. Rotterdam, Den Haag, Delft, maar ook Antwerpen en Breda hebben zich verenigd in een economische stadsregio om in onderlinge samenhang hun economische en sociale structuur te versterken. Hieruit ontstond een nieuwe Rijn/Schelde-metropool met Rotterdam als het centrum van een bruisende energieke regio met de Zeeuwse eilanden als nieuw groen hart.

In de eerste dertig jaar van de eeuw is er in Rotterdam veel bijgebouwd en het stadscentrum is verder verdicht. Rotterdam heeft een aantal zeer gedurfde gebouwen als iconen voor de eeuwigheid ontwikkeld waarmee ze internationaal in de prijzen is gevallen en jaarlijks miljoenen toeristen weet te attracteren. Meer mensen zijn in de groenere en schonere stad komen wonen.

-De Rotterdamse haven heeft zich krachtig geherpositioneerd-

De Rotterdamse haven heeft zich krachtig geherpositioneerd en de industrie die er gevestigd is, is *state of the art* en gedurfde innovatie heeft Rotterdam het nieuwe energie knooppunt van de wereld gemaakt. De overslag in de Rotterdamse haven is significant veranderd qua samenstelling en op zich nauwelijks gegroeid, maar de werkgelegenheid is gestegen door de sterke investeringen van bedrijven in de gehele keten. Met andere woorden er zijn eindelijk weer banen bijgekomen, hoogwaardige banen.

De nieuwe economische bedrijvigheid geeft een belangrijke impuls aan de sociale samenhang en attractiviteit van de stad. Als gevolg van de toestroom van bedrijvigheid, de nieuwe hoogwaardige banen en het *cleantech* karakter van de stad, is Rotterdam een aantrekkelijke vestigingsplaats voor bedrijven en talent dat lekker wil wonen en ook wil werken. In de internationale *rankings* heeft Rotterdam de stad Vancouver van de eerste plaats als *best place to live in*.

Dames en heren,

Do we dream our life or do we live our dream?

Aan het werk zou ik zeggen! We hebben er zin an!